

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 44Csp/200/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219206609
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Beňáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2020:7219206609.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Alžbetou Beňákovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: S. E., H.. XX.X.XXXX, C. P. XXXX/X, XXX XX E., o zaplatenie 774,70 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 9,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 9,66 € od 21.6.2019 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 29.7.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 774,70 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z dlžnej sumy 774,70 € od 21.6.2019 do zaplatenia a nahradil mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel dňa 3.1.2012 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXX. Žalovanému bol úver poskytnutý s dohodnutým úrokom 22,80 %. Ku dňu výpisu z kartového účtu mal schválený úverový rámec vo výške 300,- €, ktorý sa zaviazal splácať štandardnou mesačnou splátkou vo výške 10,- €. Žalovaný si neplnil svoje povinnosti. Pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 8.6.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným zostatkom ku dňu 31.5.2019 na úhradu vo výške 774,70 € obsahujúcim súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil v lehote splatnosti do 20.6.2019, právny predchodca žalobcu si uplatnil svoj nárok súdnou cestou. Zároveň sa domáha zaplatenia úrokov z omeškania a náhrady trov konania.

3. Právny predchodca žalobcu k podanej žalobe pripojil: Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro zo dňa 3.1.2012, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. a výpis z Bankomatky Quatro za obdobie od 9.2.2012 do 31.5.2019.

4. Žaloba s prílohami a procesnými poučeniami bola doručená žalovanému na vyjadrenie dňa 29.10.2019. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril a počas celého konania ostal nečinný.

5. V priebehu konania súd uznesením č. k. 44Csp/200/2019- 98 zo dňa 11.12.2019 pripustil zmenu žalobcu, v zmysle ktorej pôvodný žalobca spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. vystúpil z konania a na jeho miesto vstúpil nový žalobca Intrum Slovakia, s.r.o., s ktorým súd koná z dôvodu postúpenia pohľadávky voči žalovanému na nového žalobcu.

6. Podľa ust. § 297 CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 €.

7. Vzhľadom na skutočnosť, že v tejto veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a hodnota sporu neprevyšuje 1.000 €, súd v zmysle ust. § 297 CSP vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13.2.2020 s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

8. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

9. Dňa 28.12.2011 žalovaný vyplnil a podpísal Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro (ďalej len „zmluva“), ktorá bola zo strany právneho predchodcu žalobcu podpísaná dňa 3.1.2012. Z čl. III zmluvy vyplýva, že žalovanému mal byť poskytnutý úverový rámec vo výške 300,- € pri štandardnej mesačnej splátke 10,- €, dohodnutá bola štandardná úroková sadzba vo výške 22,80 % p.a. V časti V bod 10 zmluvy žalovaný vyhlásil, že pred podpisom zmluvy sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, s cenníkom, ktorý je prílohou žiadosti, štandardnou úrokovou sadzbou a sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia, zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mu bol písomne doručený a prevzal ho.

10. V zmluve je ďalej uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri predpoklade, že štandardná ročná úroková sadzba a poplatky zostanú po celú dobu zmluvného vzťahu nezmenené s tým, že klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka dňa 1.12.2011, s výškou spotrebiteľského úveru 300,- €, počtom splátok 54, prvá až predposledná splátka je 10,- €, posledná splátka 1,55 €, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 531,55 €, celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom súd 231,55 € je RPMN 31,75 %. Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku 23,98 % a deň splatnosti štandardnej mesačnej splátky je 15. deň v kalendárnom mesiaci, ktorý bude uvedený vo výpise. Dňa 8.6.2019 žalobca vyhotovil výpis z bankovej knihy za obdobie od 9.2.2012 do 31.5.2019 s konečným zostatkom na úhradu vo výške 774,70 €, ktorý obsahoval súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaným. Medzi stranami bolo nesporným, že zmluva bola ukončená ku dňu 31.5.2019.

11. Z predloženého výpisu z kartového účtu žalovaného vyplýva, že za obdobie od 9.2.2012 do 31.5.2019 vyčerpал žalovaný spolu sumu 2.074,77 €, z toho reálne poskytnuté finančné prostriedky predstavujú sumu 1.309,73 € a úroky a poplatky sumu 765,04 €. Žalovaný za to isté obdobie uhradil spolu sumu 1.300,07 €.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. a) a písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2, písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

19. Podľa § 11 ods. 1, písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným zmluvou označenou ako „Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro“ vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec, t.j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal prostredníctvom kreditnej karty. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ <[aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/OZ/2010/129)> v platnom znení, keď právny predchodca žalobcu mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 <[aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/OZ/2010/129)> ods. 3 OZ) a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ <[aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/OZ/2010/129)>). Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany právneho predchodcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia OZ upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. OZ <[aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/OZ/2010/129)>). Súčasne zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 <[aspi://module='ASPI'&link='258/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'](https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129)> Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

21. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná čiastočne. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže, ale nemusí opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového

rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

22. V prvom rade súd skúmal otázku platnosti zmluvy/žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Súd na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto neobsahuje správnu podstatnú náležitosť zmluvy v zmysle predmetného zákonného ustanovenia uvedeného v písm. j) a to správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že mali byť uvedené všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, v dôsledku čoho je nutné úver poskytnutý žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu posúdiť v zmysle § 11 ods. 1, písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. ako úver bezúročný a bez poplatkov, preto žalovaný nemal na úroky a poplatky právny nárok.

23. Z obsahu zmluvy vyplýva, že v tejto je uvedený úverový rámec ako aj výška mesačnej splátky a úroková sadzba a v čl. V je uvedený indikatívny výpočet RPMN pri predpoklade, že štandardná ročná úroková sadzba je 22,80 %, ktorá po celú dobu úveru vrátane poplatkov zostáva nezmenená s tým, že výška spotrebiteľského úveru je 300,- €, počet splátok 54 vo výške 10,- € okrem poslednej splátky, ktorá je vo výške 1,55 € a za predpokladu, že klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou u obchodníka dňa 1.12.2011 bude v takom prípade RPMN 31,75 %, celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom budú 231,55 € a celková čiastka 531,55 €.

24. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver spôsobilé ovplyvniť jeho rozhodnutie o tom, či za uvedených podmienok bude mať záujem o predmetný úver a to vrátane informácií uvedených v § 9 ods. 2, písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Tieto informácie boli známe aj právnemu predchodcovi žalobcu, preto v zmluve mal uviesť riadne a správne výšku RPMN. Namiesto toho, žalobca uviedol v zmluve len indikatívny výpočet, ktorý pre súd nie je dostatočný a pre priemerne zmysľajúceho spotrebiteľa skôr nezrozumiteľný, navyše uviedol počet splátok 54, pričom súdu nie je zjavné, odkiaľ žalobca prišiel k tomu, že počet splátok je 54. Rovnako zavádzajúci je predpoklad, že klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou dňa 1.12.2011, čo je pred podpisom zmluvy.

25. Žalovaný v danom prípade mohol mať pochybnosti o výške RPMN a celkových nákladov, ktoré sú spojené so spotrebiteľským úverom. Pritom ide o podstatné údaje, ktoré najvýznamnejším spôsobom ovplyvňujú rozhodnutie spotrebiteľa pre uzatvorenie úverovej zmluvy. Podľa názoru súdu právneho predchodcovi žalobcu nič nebránilo v tom, aby tieto údaje uviedol zreteľne a zrozumiteľne do textu zmluvy tak, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy mal vedomosť o tom, za akých podmienok mu je úver poskytnutý a mal informácie o správnej výške RPMN a o správnej výške celkových nákladov.

26. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor Krajského súdu v Prešove vyjadrený v odôvodnení uznesenia zo dňa 21.5.2013 sp. zn. 5Co/78/2013, cit.: „V odvolacej námietke žalobcu, že pri revolvingovom úvere nie je možné vopred určiť výšku ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj ďalšie údaje, závislé od výšky čerpanej výšky sumy, pretože sa v úvere v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa menia relevantné údaje pre výpočet RPMN, odvolací súd konštatuje, že túto námietku považuje za nedôvodnú v celom rozsahu. Zo spisu nepochybne vyplýva, že výška poskytnutého úveru bola vopred známa o čom svedčí aj tvrdenie žalobcu v odvolaní (bod II., ods. 3), že na základe uzavretej zmluvy o RÚ poskytol žalobca žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.991,64 Eur (pôvodne dohodnutý úverový rámec vo výške 30.000,- Sk bol na základ žalovanej zo dňa 26.2.2008 navýšený o 30.000,- Sk na končnú sumu 60.000,- Sk, t.j. 1.991,64 Eur). V prípade revolvingového úveru v čase poskytnutia revolvingu sú známe všetky premenné, a teda nie je daná žiadna prekážka vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov. Pri revolvingu je suma poskytovaného úveru známa, a túto v ustálenej výške poskytuje veriteľ, pretože nemôže obsahovať tvrdenie žalobcu, že pri revolvingovom úvere výšku sumy určuje spotrebiteľ svojím úkonom“.

27. Súd taktiež poukazuje na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/107/2013 zo dňa 27.3.2014, týkajúci sa obdobného prípadu. Možnosť dohody o RPMN aj v prípade revolvingového úveru konštatoval napr. aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 5Co/60/2011 zo dňa 15.3.2011.

28. Súd konštatuje, že ak sa mal v tomto smere spotrebiteľ riadiť Obchodnými podmienkami či Cennikom, súd tieto nepovažoval za platné zmluvné dojedania, keď žalovaný nemal možnosť nijakým spôsobom ovplyvniť obsah týchto dokumentov, vyjadriť sa k nim, príp. meniť výšku uvedených poplatkov a úrokov. Tieto dokumenty nie sú žalovaným ani podpísané a tiež žalobca, resp. jeho právny predchodca, nepreukázal, že by s ich obsahom žalovaného aj skutočne oboznámil.

29. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má súd za to, že poskytnutý úver je potrebné považovať za úver poskytnutý bez úroku a bez poplatkov, nakoľko v zmluve nebola uvedená správna RPMN a teda že žalobca by mal nárok len na vrátenie sumy, ktorá bola žalovanému reálne poskytnutá. Na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalovaný celkovo čerpal sumu 1.309,73 € a zaplatil celkovo sumu 1.300,07 €, preto súd vo výroku I zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 9,66 € (1.309,73 - 1.300,07 €) a v prevyšujúcej časti vo výroku II žalobu zamietol.

30. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. účinného od 1.2.2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. V danom prípade vznikol záväzkový vzťah pred 1.2.2013, preto sa v prípade omeškania bude tento vzťah riadiť predpismi účinnými k 31.1.2013, aj keď omeškania vzniklo po tomto dátume.

32. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to 8,00 % ročne zo sumy 9,66 € od 21.6.2019 do zaplatenia tak, ako je uvedené vo výroku I tohto rozhodnutia a v prevyšujúcej časti vo výroku II žalobu zamietol.

34. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu teda k 21.6.2019 bola 0,00 % a úrok z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyšší.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol vo výroku III podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (a contrario) tak, že prevažne úspešnému žalovanému z dôvodu procesnej ekonomie náhradu trov konania nepriznal priamo v rozhodnutí, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice II.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.